Alle rechten voorbehouden.

Correspondentie

1 oktober 1974
Allahabad

Mijn beste Dr. Roles,
Ik heb al uw brieven gedurende augustus en september ontvangen, betreffende vragen, het bezoek van Mr. Howitt, boodschappen aan Zijne Heiligheid, etc. en ook de laatste waar een cheque in zat. Een lange brief van Maurice E. Pickering voor Mr. Howitt heeft me net bereikt, maar deze is nu te laat om met Mr. Howitt hier mee te gaan. En hij geeft me ook de vrijheid om vrij gebruik te maken van de vragen die hij stuurt, ik zal proberen ze aan Zijne Heiligheid voor te leggen wanneer hij terug komt. Hij is vanmorgen weer weggegaan voor een lange tour. Ik zal dankbaar zijn als u zo vriendelijk wilt zijn hem dit te zeggen wanneer hij u ontmoet.
Het is een droevig idee dat er zoveel brieven van u als nimmer tevoren hier bij me opgestapeld zijn door mijn eigen onvolkomenheden en zeer tegen mijn wil. Ik voel me echter nu wel vrijer. Z.H. heeft al uw vragen beantwoord en ook die van M.E.P. De antwoorden zijn ingesloten. Daarnaast zend ik ook een toespraak die Z.H. gaf bij zijn gewone avond samenkomst in de Ashram op 28 september daar hij dezelfde dag uw vragen had beantwoord en dadelijk bij het begin van de toespraak zei dat hij sprak als vervolg op zijn antwoorden op uw vragen.
De Howitts hadden tamelijk lange zittingen met Z.H., bijna zo lang als de uwe, hoewel niet dagelijks. Ze hebben al hun vragen beantwoord gekregen en op de band opgenomen, met mijzelf die de vertalingen deed. Ze hebben de opnames ook uitgetikt en ik heb wat open plekken hier en daar ingevuld. En ze hebben ook wat met me gevaren naar Sangam op de rivier, alsook hun eigen aandeel gekregen in de ellende met de spijsvertering dat ons eten in Allahabad altijd geeft als een geschenk aan bezoekers!
Ja. Het zijn goede en eenvoudige mensen. Ik mocht ze heel graag. Naast Z.H. en ikzelf, vertelden ook wat andere mensen in de Ashram die dachten dat ze Engels konden spreken en genoeg wisten, hen het een en ander; maar de Howitts luisterden geduldig naar hen allen. Nu komen de antwoorden op uw vragen:

Op de brief gedateerd 20 augustus 1974

Z.H. Teneinde de ongeoefende Manas rustig te maken, is het nuttig om de geest van dienstbaarheid te hebben, aan welk werk u dat ook geeft. Geen handeling is van zichzelf hoog of laag, goed of slecht. Het is het motief erachter dat het hoger of lager maakt. Zelfs het optillen van manden kan groots zijn voor vrede in de geest, terwijl zelfs Samadhi vergezeld van gehechtheid daar niets van zal geven.

Op de brief gedateerd 28 augustus 1974

Z.H. Het grotere deel van de Ahankara is niet te zien omdat het verborgen is door het kleinere deel dat dichterbij is – of zo wordt het gezegd. Maar in werkelijkheid kan iets kleins iets groters niet bedekken. Het is de Buddhi die bedekt wordt en de foutieve indruk geeft. Een klein deeltje dat in het oog komt veroorzaakt veel ellende; maar als het er uit is, beantwoordt het oog het licht en het zicht is helder.
De woorden: “U lijkt door het leven te gaan met grote verbeelding” werden in de best mogelijke zin gebruikt, en er werd geen bezorgdheid bedoeld. Er werd enkel een volledige goedkeuring van uw houding mee bedoeld. Maar als de uitdrukking: “Met toenemende realisatie” u beter past, vat het dan alstublieft zo op, daar toenemende realisatie er ook is.
U suggereerde drie alternatieven over “de Antahkarana aan het concentreren te krijgen”, zijnde:
1) Stil zijn van binnen zelfs als iemands lichaam actief is,
2) Mentale stilte wanneer de geest een probleem aan het overdenken is,
3) Iemands beweging of gebed opdragen aan de Alwetende Param-Atman.

Alle rechten voorbehouden.

Zijne Heiligheid beschouwt ze alle drie als juist en voegt er dan aan toe dat we al onze handelingen of ze nu goed zijn of slecht, zoals ze zijn en zoals we ze kennen, met groot gemak, zonder voorbehoud en zonder aarzeling moeten neerleggen voor Param-Atman – zonder enige poging iets te verbergen.

15 oktober 1974
Wellington
Uittreksel van de brief van Nolan Howitt

Ik moet zeggen dat Mr. Dixit het uitstekend heeft gedaan. Bij het nagaan van wat hij woordelijk had gezegd op de tape, werd er heel weinig gemist. Hij zei op een zeker moment zelfs dat hij Jaiswal in actie had gehoord en hij voelde dat hij niet leed onder de vergelijking.
Het werd me duidelijk dat hier iemand was die een toegewijde is geweest van Goeroe Deva, of beter gezegd die nog steeds een toegewijde is van Goeroe Deva. Hij zei dat hij aan hem zijn hart had gegeven, en dat er voor hem geen andere leraar kon zijn. Hij sprak erover hoe hij nog steeds de Ashram bezoekt en graag van nut wil zijn voor Zijne Heiligheid steeds als hij kan, vanuit zijn grote respect voor zijn Meester. Hij vertelde me veel over de relaties tussen Goeroe en Meester en uit alles kwam de ernst van de man naar voren. Je wist heel duidelijk dat in de meeste gevallen, datgene waarover hij sprak, de helder herinnerde woorden van zijn geliefde Meester of Zijne Heiligheid waren. Samen met wat Mr. Dixit me vertelde en de woorden van Zijne Heiligheid begon het volgende beeld naar boven te komen.
Het lijkt dat er tenminste twee duidelijk onderscheiden stadia zijn in de relatie tussen een Meester en zijn discipel: in de eerste fase, zoals Mr. Dixit uitlegde,wanneer iemand ervan overtuigd is dat hij kennis en leiding nodig heeft om te bewegen op de Weg van Zelfrealisatie, zoekt hij een Goeroe, een leraar. Hij zei dat van iemand verwacht wordt dat hij zijn leraar test op welke manier hij dat ook maar kan.
Hij vertelde het verhaal van hoe Goeroe Deva toen hij op zoek was naar een Goeroe, een leraar tegenkwam die een Sanyasin was. Nu wordt van een Sanyasin niet verwacht dat hij iets van doen heeft met vuur, zijn eten niet kookt, etc. Hij klopte aan de deur van zijn Ashram en toen de Leraar verscheen, legde hij zijn zoektocht uit. De Leraar vroeg hoe hij hem kon helpen en Goeroe Deva antwoordde: “Wilt u me wat vuur geven?” Dit maakte de leraar boos maar, terwijl hij zich afvroeg of hij het goed had gehoord, vroeg hij opnieuw wat hij wilde; – hij antwoordde: “Ik zou graag wat vuur hebben!” De nu woedende Leraar zei: “Er is hier geen vuur, dit had je moeten weten!” Daarop antwoordde Goeroe Deva: “Waar kwam dan het vuur vandaan dat ik net heb zien opvlammen?” Daarop draaide hij zich om en ging verder met zijn zoektocht.
Hij zei dat wanneer een mens tevreden is met de antwoorden die hem op zijn vragen gegeven worden, dat hij dan begint te werken onder en te zoeken naar de leiding die door de Leraar wordt gegeven. Het lijkt dat deze relatie zich langzamerhand verdiept. Van deze relatie lijkt Zijne Heiligheid te spreken wanneer hij zegt: “Ik ben niet de Goeroe van Dr. Roles, ik ben alleen een helper.”
Ook lijkt een gids in de ontwikkeling hiervan van Zijne Heiligheid te komen toen hij van zo’n relatie zei: “Het woord van Dr. Roles zonder tegenwerping aanvaarden. Er zou geen afvragen in het hart moeten zijn over wat hij zegt. Wat hij ook zegt neem je aan als Absolute Waarheid; dit zou het gevoel moeten zijn.”
Naderhand lijkt Zijne Heiligheid te spreken over de ontwikkeling van dit stadium wanneer hij zegt: “Uiteindelijk toen het contact tussen mijzelf en Dr. Roles zich ontwikkelde, speelde ik deze rol – ik hielp hem door antwoorden te geven – niet in de capaciteit van Goeroe.” Wanneer hij zegt ‘verder is er geen verschil tussen Dr. Roles en mezelf’ neem ik aan dat dat betekent dat bij het in jezelf keren, je in staat bent me te helpen door me antwoorden te geven net zoals hij jou en mij hielp. Hij lijkt dit te verhelderen door te zeggen dat ‘vanuit het standpunt van lichaam zijn ik en Dr. Roles gescheiden.’ Hoe ik dit begreep was dat wanneer de relatie zich ontwikkelt en liefde en respect groeien, er een andere relatie mogelijk is. In

Alle rechten voorbehouden.

de woorden van Zijne Heiligheid: "Als we weten dat iemand goed is, ontwikkelen we een respect en eerbied voor hem."
De waarachtige relatie tussen een Goeroe en een discipel lijkt in de woorden van Zijne Heiligheid te zijn : "Dan naderen we elkaar heel dichtbij tot de twee Atmans Een worden." In deze waarachtige relatie lijkt het dat de Goeroe zich bewust zou zijn dat deze situatie eraan komt en zou kunnen helpen. Zou dit plaatsvinden op het subtiele niveau? Het lijkt zo dat wanneer de twee Atmans Een worden het aan beiden bekend wordt maar wat gekend wordt is de gelijkheid. Zijne Heiligheid lijkt hier op te wijzen als hij zegt dat jij en hij niet gescheiden zijn vanuit het subtiele gezichtspunt. Functies etc. zijn ook verschillend op het fysieke vlak.

9 november 1974
Allahabad

Mijn beste Dr. Roles,
Ik weet niet hoe het komt dat ik u niet verteld heb dat Swami Brahmananda Saraswati, de vorige Shankaracharya, mijn Goeroe was. Vanwege deze relatie ben ik naar de Ashram gegaan. Daar u geïnteresseerd bent om meer over hem te weten kan ik u als u wilt samenvattingen van een klein boekje sturen waarin Shri Maheshi Yogi over zijn leven en leer schreef. Het is in het Hindi en wordt niet meer gedrukt. Een paar jaar geleden zorgden wat Amerikaanse studenten die een werkstuk over de Shankaracharya wilden schrijven ervoor dat ik het voor hen vertaalde. Ik had hen gevraagd me een kopie van het werkstuk te sturen maar dat hebben ze niet gedaan. Ik heb ook geen kopie van mijn vertaling bewaard.
Ik was met hem in contact van 1950 tot 1953, en was regelmatig bij zijn toespraken aanwezig wanneer hij in deze periode op de werkplek was. Maar het was moeilijk om een exclusieve audiënties met hem te krijgen omdat honderden anderen dat ook wilden. Hij sprak met ieder zo'n 5 of 10 minuten en zei dan: "Nu kun je gaan."
Ik kreeg een paar audiënties voor het verwijderen van mijn eigen moeilijkheden. Mijn ervaring was dat hij met een kleine zin alle onwetendheid kon verdrijven, net zoals duisternis verdwijnt zodra je de lichtschakelaar indrukt. Dus alleen al het bij hem zijn voor slechts een paar minuten placht genoeg te zijn en je ging volkomen tevreden en verlicht terug.
U heeft ook gevraagd: "Wanneer kan je een discipel worden?" Natuurlijk wanneer je de Goeroe gevonden hebt, zoals Z.H. aangaf als antwoord op vragen over dit onderwerp. Maar ik mag er aan toevoegen, hier bij ons wordt de formele aanname van een Goeroe gewoonlijk gemarkeerd door een kleine ceremonie die 'Deeksha' wordt genoemd, waarin de Goeroe de discipel initieert in de Mantra die hij geeft.
Nu aangaande een fout. De naam 'Manu' de wetgever is nimmer in de gesprekken met Mr. Howitt genoemd. Het woord wat geregeld voorkwam was 'Mana' (uitgesproken als het Engelse woord 'Nun', waarbij de eerste 'N' wordt vervangen 'M'). U weet wat dat is – een deel van Antahkarana (Mana, Chitta, Buddhi, Ahankara).
Hoogachtend,
Rlal Dixit.

19 november 1974
Allahabad

Mijn beste Dr. Roles,
Over het geven van audiënties door Z.H. aan individuen in een groep: Z.H. had me de laatste keer uitgelegd dat aangezien er door u al een hoop materiaal in de loop der jaren verzameld is, u zelf nu in een zeer goede positie bent om de moeilijkheden van uw volgelingen op de meest gepaste manier weg te nemen, omdat u, persoonlijk, hun moeilijkheden en capaciteiten kent. Als zodanig hoeven ze niet allemaal de moeite te nemen om alleen daarvoor naar India te komen. Daarom is het idee

Alle rechten voorbehouden.

dat zulke mensen via u komen om u een kans te geven om zo mogelijk hun problemen op te lossen.
Een ander punt is dat er in het verleden mensen geprobeerd hebben om met Z.H. in contact te komen met het doel om materiaal te verkrijgen om hun eigen aparte groepen te leiden. Dat zou een uitdijende groei van niet met elkaar verbonden groepen betekenen, en hen van hieruit allemaal te begeleiden zou een zeer zware taak worden. Z.H. vindt dit moeilijk. Maar zoals u weet is iedereen welkom om zijn openbare toespraken in de Ashram bij te wonen en ook die van de Mela.
Hoogachtend,
Rlal Dixit.

R. Aantekeningen in het verslag van 1974.
Hoewel ik hierna een aantal brieven met vragen heb geschreven, gaf het enkele feit van het neerschrijven van deze vragen me zulke goede antwoorden dat ik Dixit heb gevraagd Z.H. er niet mee lastig te vallen omdat hij veel weg was en het heel druk had. Het vervolg op dit alles komt in een brief van Dixit van 9 maart 1975 *(op volgorde te vinden)*

20 januari 1975
Londen

Beste Jaiswal,
Mocht u toevallig Z.H. ontmoeten, wilt u dan alstublieft vragen of wij toestemming krijgen om met zijn vieren naar Allahabad te komen tijdens de eerste twee weken van oktober aanstaande. We beseffen dat we voordat we hem weer zien, eerst meer 'systematische praktijk' van zijn instructies aan ons gevestigd moeten hebben. Bijvoorbeeld, in het verslag van de ontmoetingen die u en ik met hem alleen hadden in 1971, waren er een hoop waardevolle aanwijzingen over de manier waarop een huishouder zoals ikzelf moet leren de Sadhana toe te passen door het universele in de plaats van het persoonlijke wezen te zetten; en we gaan nu wat meer begrijpen wat dit in de praktijk betekent.
Alle beste wensen en we hopen u te zien als u hier in de lente terugkomt – doe geen moeite om in de tussentijd hierop te antwoorden.

Met hartelijke groet,
FCR.

21 januari 1975
Londen

Mijn beste Dixit,
Nog een vraag voor Z.H.: "Is het voornaamste werk van Chitta om de herinnering van de Atman vast te houden en ons te blijven herinneren? Zo voelt het."
Altijd de Uwe,
F.C.R.

Alle rechten voorbehouden.

29 januari1975
Allahabad

Mijn beste Dr. Roles,
Z.H. vertelde me dat nog een paar andere mensen uit de U.S.A. etc., die door Shri Mahesh Yogi zijn geïnitieerd, hem ook geschreven hebben over hun moeilijkheden en dat hij mij zou vragen om hen op een passende manier te beantwoorden als hij tijd heeft. Zoals u weet, vindt hij het niet geschikt om van hier uit met meer groepen van doen te hebben.
Rlal Dixit.

4 februari 1975
Londen

Beste Mr. Dixit,
Val alstublieft Zijne Heiligheid niet lastig met alle eerdere brieven die ik schreef, daar antwoorden op de vragen al gegeven zijn op de subtielere route en door betere oefening.
F.C.R.

9 maart 1975
Allahabad

Mijn beste Dr. Roles,
De afwezigheid van enkele maanden van Zijne Heiligheid uit Allahabad, de daaropvolgende opstapeling van Ashramwerk voor hem en daarna zijn programma voor het Mela festival in het Nieuwe Jaar hebben er samen voor gezorgd dat u en uw groep in Londen het zonder enig woord van hem hebben moeten doen, voor de langste periode die ik me kan herinneren. Ik zelf had dit jaar ook meer werk op de Mela te doen in verband met een Brahmin kamp hier dat hier voor de eerste keer was, en dat dagelijks zo'n zes uur van mijn tijd kostte van 28 januari tot 26 februari. Dat is nu allemaal voorbij.
Ons werk en het stof van de Mela bezorgden Zijne Heiligheid wat bronchitis en koorts en er moest een dokter bij geroepen worden. Toen hij nog steeds niet lekker was woonde ik een toespraak in de Ashram op 25 februari bij waarin hij zei dat hij geen toespraak ging houden maar wel vragen wilde beantwoorden; dus iemand stelde een vraag over het voedsel dat we eten in verband met de Gunas:

Z.H. De drie soorten voedsel hebben betrekking op Sattva, Rajas en Tamas zoals genoemd in de Gita, hoofdstuk XVII, verzen 8, 9 en 10. Voedsel dat doortrokken is met Sattva is behulpzaam bij het vergroten van de Sattva Guna en in feite is realisatie van Param-Atman alleen mogelijk gedurende de tijd dat dat de overhand heeft. Het is niet alleen het stuk voedsel dat gekleurd kan zijn met Sattva, Rajas of Tamas, maar het is ook de hoeveelheid. Soms kan de hoeveelheid die ingenomen wordt belangrijker zijn dat de maaltijd zelf. Zelfs voedsel dat Sattva produceert zal wanneer het in overdadige hoeveelheid wordt ingenomen, Tamas produceren. In Sattva is er herinnering in plaats van vergeetachtigheid.

Dandi Swami. Het voedsel is niet alleen dat wat we innemen met onze tong. Wat we ook met onze oren, ogen, huid etc. innemen, is voedsel. De gehele wereld is vergiftigd. Zonder het idee van Param-Atman te introduceren is alles onzuiver. De heilige, geestelijke blik bereikt de zuivering. De geest eet ook. De karakteristiek van Sattva is geluk en een kalm en evenwichtig intellect. Wanneer er geluk is, is er Sattva. Er is geluk als het voedsel zuiver is.

Alle rechten voorbehouden.

Niemand kan zuiverheid bereiken door vast te houden aan het onware. Het onware is zelf vuil, dus hoe kan het ons schoon maken? Helaas worden we van alle kanten belaagd door de leugen.
Wat is geluk? Zolang ons bewustzijn (Chitta) niet in rust is, is er in het geheel geen geluk. Wanneer Chitta in rust is en de Buddhi is standvastig, dan is het geluk.

Z.H. Het geluk dat ligt tussen twee staten van ongelukkig zijn is niet echt geluk, omdat het een begin en een eind heeft. Werkelijk geluk heeft, omdat het een natuurlijke eigenschap van de Atman is, geen begin en geen eind. Wanneer de Buddhi geen voorkeur en geen afkeer heeft dan zijn we gelukkig; maar de genoegens die oprijzen uit voorbijgaande dingen zijn niet geluk.
Het onthechten van de Buddhi van het gunstige en het ongunstige – van beiden, en het toepassen op de Param-Atman is geluk.

De brief van Dixit vervolgt:

Zijne Heiligheid is nu volledig hersteld. Ik heb zijn toespraken op de Mela zoals gewoonlijk bijgewoond, maar vanwege de grote vraag ernaar moest hij dag na dag hoofdzakelijk stilstaan bij de Indiase heldendichten, en daarom was er niet veel voor het westerse gehoor. Echter, het volgende heb ik opgepikt uit zijn toespraken:

1) Bevrijding is het uiteindelijke doel waar een gelovige in Vedanta naar streeft. Maar iemand die gelooft in Bhakti en het al beoefent bereikt Bevrijding voor hij verder zou kunnen gaan en zijn theoretische kennis over Bhakti kan afmaken.
2) Param-Atman geeft iemand meer Bhakti dan iemand ooit kan hopen aan Param-Atman te geven. Enkele regels van Tulsi Das over Bhakti werden geciteerd:

Zonder de Genade van Param-Atman kan men Zijn grootheid niet kennen.

Zonder Zijn grootheid te kennen kun je je geloof in Hem niet vasthouden.

Zonder vasthouden van je geloof kun je geen liefde voor Hem ontwikkelen.

Zonder liefde zal Bhakti zich niet verdiepen; want de Bhakti zal opdrogen als de vochtigheid van water.

Antwoord op de vraag in de brief van F.C.R. van 12 februari 1975

Vraag. We zijn ons de laatste tijd aan het concentreren op wat hij heeft gezegd over "Meditatie als een reis van Vyasthi (individueel) naar Samashti (Universeel)." Het lijkt nu dat men naar iets kan kijken vanuit een van twee aspecten – als atomen die een groter geheel vormen (zoals bomen in een bos of druppels water in een meer), of men kan kijken naar het hele geheel als Een… en dat deze twee gezichtspunten gecombineerd kunnen worden in het idee van Vyashti en Samashti.

Z.H. Ik ben het eens met uw gedachten en beschouw ze als zeer goed. Ik veronderstel dat de antwoorden die reeds beschikbaar zijn bij u, alle vragen die u kunt krijgen wel behandelen. Door je blik gericht te houden van het individuele bewustzijn (Vyashti) naar het Universele Bewustzijn (Samashti) wordt er een kanaal gevormd voor de de stroom van energie. Het enkele herinneren van dit principe geeft een volledig antwoord op alle vragen die gesteld worden.
Mijn goede wensen voor uw gezondheid en geluk zodat u door mag gaan met het geven van de benodigde leiding aan uw wereldwijde organisatie als tot dusver.
En Dixit eindigde:
Betreffende uw verzoek om hem in oktober aanstaande (1975) zegt hij dat hij reeds een speciale trein heeft geboekt voor een reis door heel India van 21 september tot 21 november.

Alle rechten voorbehouden.

9 maart 1975
Allahabad
Brief en Toespraak in de Ashram

R. Aantekening: In de volgende twee toespraken door Zijne Heiligheid in de Ashram komen de woorden Jiva of Jiv-Atman en Param-Atman geregeld voor, zijnde een andere manier van uitdrukken van het uitbreiden van het gevoel van 'Ik' van het begrensde en subjectieve naar de Universele en objectieve blik. De vertaler legt uit:

'De Jiva is werkelijk een deel van de Param-Atman zoals een druppel van de oceaan is' maar in de huidige beperkte zin is het beter het gewoon als 'mens' te vertalen.

Ochtend Meeting van 4 maart

Z.H. De Jiv-Atman, op zichzelf, is net zo min in staat iets te bereiken als een vlieg die in een spinnenweb gevangen zit. Er zijn ontelbare wereldse obstakels door Maya (illusie) veroorzaakt om zijn inspanningen te hinderen. Hij is alleen vrij van deze spinnenwebben van Maya wanneer de genade van Param-Atman hem bevrijdt. Daarom kan dat wat veilig lijkt uiterst onveilig blijken te zijn, en het onveilige uiterst veilig.

Eens kwam Yama, de god van de dood, naar Dwaraka om Krishna te zien. De Garuda, de heer van de vogels, was er ook. Een kleine duif was boven aan het tsjilpen en de Garuda vermoedde dat Yama gekomen was om de duif weg te nemen; dus hij vloog de vogel meteen zo snel als hij kon weg naar een grot tussen de ontoegankelijke hoogten van de Himalayas en vroeg hem daar te blijven. Toen keerde hij op topsnelheid terug naar Dwarka. Toen Garuda Yama zo flink buiten adem zag, vroeg hij naar de reden. Garuda legde uit dat hij de duif zo snel als hij kon had vervoerd naar een grot in de Himalayas die Yama niet kon bereiken. Ho, Ho, Ho lachte Yama hartelijk en zei: "Goed gedaan, mijn vriend! Daar, niet hier was de duif voorbestemd om te sterven. Dank je heel hartelijk voor je hulp. Een python in die grot heeft al een lekker maal gehad aan je duif." Zo zag Garuda hoe futiel zijn haastige actie was geweest.

Commentaar door Tolk Dixit

Ik kan me wat betreft dit verhaal nog een parallel incident uit het echte leven herinneren. Het gebeurde in de grote Mela van Allahabad van 1954 toen 100 mensen dood werden getrapt in een stampede. Het gebeurde omdat een enorme menigte mensen zich bewoog langs de helling richting de Mela, zo dicht opeen dat voeten zich automatisch voorwaarts bewogen door de druk van achteren. Toen gebeurde er vooraan iets wat de mensen dwong terug te gaan; maar een terugtocht was niet mogelijk. Gevangen tussen de druk van voren en van achteren werden in een paar minuten vele mannen, vrouwen en kinderen onder de voet gelopen en gedood.
Op die dag had iemand van mijn staf het plan opgevat om zichzelf en zijn familie op de Mela te trakteren. Hij had vrij van zijn werk genomen, stond om 4 uur op en had maaltijden gekookt voor de picknicks op het Festival. Zijn twee kinderen wilden thuisblijven om in plaats daarvan hun huiswerk te maken. De vader schold hen uit voor dat gebrek aan enthousiasme; ze gingen, maar onder dwang. Zij stierven in het gedrang terwijl de ouders overleefden. De ontroostbare vader rende als een dwaas heen en weer huilend dat hij zijn eigen kinderen de dood in had gedreven.
Dit laat zien hoe een handeling die met de best mogelijke intentie werd gedaan soms leiden kan tot geheel tegenovergestelde en onverwachte gevolgen.

Gesprek gaat verder

Z.H. De wegen van de Param-Atman gaan dus het menselijk begrip te boven. Vele dingen gebeuren om ons heen – sommige goed en sommige slecht – en we zijn niet in staat ze uit te leggen. We vragen ons af hoe Param-Atman, die

Alle rechten voorbehouden.

goed is, slechte dingen kan veroorzaken of kan toelaten dat slechte dingen gebeuren. Maar 'goed' en 'slecht' zijn enkel betrekkelijke begrippen, en er kan niet iets goeds zijn tenzij er in contrast daarmee iets slechts is.
Deze begrippen van 'goed' en 'slecht' veroorzaken voortdurend conflicten in onze geest en gunnen ons geen vrede. De manier om hier over heen te komen is om onszelf los te maken van de bekeken gebeurtenissen, en onszelf te verbinden met de toeschouwer van de gebeurtenissen – de Param-Atman. Param-Atman is de oorzaak van alles en is alles. De wereld die we zien is niets; het was nooit iets in het verleden en zal nooit iets zijn in de toekomst. Param-Atman is, en is alles; hij is zowel de vriend als de vijand; hij is de heilige en de huishouder; hij is het beest en de mens; hij is het verdriet, de gehechtheid en al het andere.
Zulke dingen baren ons zorgen zoals ze dat doen in een droom; toch resteert er niets van de droom wanneer we wakker worden. Wat kan dit allemaal anders zijn behalve de meest geweldige show?

> Eens was Vidyasagar (een bekende schrijver en hervormer) naar een toneelvoorstelling in Calcutta aan het kijken, die op een zeer realistische manier de vreselijke gruwelijkheden liet zien die de heersers hun onderdanen aandeden. De voorstelling was zo realistisch dat de hervormer opstond en een schoen naar het toneel gooide. Dit schiep verwarring in de zaal. De organisator verscheen op het toneel en zei: "Deze schoen is het grootst mogelijke eerbetoon aan ons vak."

Als een door mensen gemaakte voorstelling zo effectief kan zijn, wat kunnen we dan zeggen over een voorstelling die door de Param-Atman wordt neergezet? Maar zelfs als de Param-Atman dit alles veroorzaakt, *doet* hij helemaal niets. Als dit begrepen wordt, wordt alle last van de geest afgeschud, net zoals wakker worden alle spanning van een angstige droom verwijdert. Feitelijk is niets zo verfrissend om een verwarde geest tot rust te brengen dan om alles te bekijken als een deel van de voorstelling die door Param-Atman wordt opgevoerd. Huil als je moet, en lach als je kunt, maar die onderliggende gedachte zou er moeten zijn.
Het verleden is nooit meer precies hetzelfde. Stop met er zorgen over te maken; blijf opgewekt, want opgewektheid is je werkelijke vorm. De kleren die je draagt moet slijten; de gladheid van je huid moet gaan; rimpels moeten op je gezicht verschijnen; je lichaam moet in de windingen van de Tijd vervallen. Neem dat alles zoals het komt, en speel de rol die je wordt toebedeeld.

10 maart 1975

Tweede gesprek in de Ashram

De Param-Atman en de Jiva

Z.H. Terwijl Param-Atman nooit in twijfel verkeert, leeft de Jiva-Atman altijd in twijfels. Daardoor wil hij altijd dat er wonderen gebeuren om zijn vertrouwen te vestigen. Maar zelfs als er een wonder gebeurt en zijn vertrouwen eenmaal is gevestigd, wordt dat vertrouwen steeds weer aangetast door volgende twijfels en hij wil verse en herhaalde wonderen om het weer opnieuw te vestigen. Hij is niet in staat te beseffen dat hij voortdurend te midden van het prachtigste wonder leeft – de wereld.
Zelfs zodanig, dat zijn eigen lichaam van 1 m 80 zo'n wonder is dat de wetenschap zich er alleen over kan verbazen – zonder een enkel onderdeel ervan te begrijpen (of kan maken). De totale marktwaarde van al de materie erin (koolstof, calcium etc.) is nauwelijks 4 roepies, en toch, wat worden er een wonderen van gebouwd!
Het is opnieuw precies de natuur van de Jiva om ieder moment enige verandering te ondergaan. Deze veranderingen leiden hem voortdurend naar een staat van besluiteloosheid en vergeetachtigheid zodat hij nooit zeker is van zichzelf. Dus is hij ongelukkig. In tegenstelling daarmee is iemand die boven zijn Jivatva (individualisme) is uitgerezen altijd zeker van zichzelf, en verliest nooit het zicht op zijn

Alle rechten voorbehouden.

doel, en verandert het nooit. Wij zouden ook moeten proberen om boven onze Jivatva uit te rijzen en voortdurend in contact te zijn met de Param-Atman. Dan zullen we gelukkig zijn, omdat ongelukkig zijn niet bij de Param-Atman kan blijven. In feite kan alleen de gedachte aan Param-Atman ongelukkig zijn onmiddellijk verdrijven. Daarom is het voor geluk essentieel om het afgescheiden gevoel van 'Ik' – (Jivatva) – af te schudden.
Van nature is de Jiva een aanbidder van grootsheid. Hij is daarom geneigd om weggeleid te worden door wereldse glamour die hij met zijn ogen kan zien. Maar de grootsheid van Goddelijke rijkdom (zie het openingsvers van Hoofdstuk XVI van de Gita) is niet zichtbaar voor het oog, hoewel die het is die er werkelijk toe doet.
Param-Atman kan blij zijn, maar de Jiva kan nooit lang blij zijn. Alweer bestaan het heden, verleden en toekomst alleen voor ons en bestaan niet voor de Param-Atman, die enkel in het 'heden' leeft.
Wat we 'goed' en wat we 'slecht' noemen – beiden bestaan in de wereld als noodzakelijk tegengif voor elkaar. Soms wordt het 'goede' trots op zichzelf en houdt daardoor op 'goed' te zijn; dan rijst het 'slechte' op om het te vernietigen. Net zo wordt het 'slechte' vernietigd door het 'goede' als het zijn functies voorbijstreeft. We zien hier voorbeelden van in de geschiedenis (en vooral in tijden als de onze wanneer alles in de smeltkroes zit).

17 maart 1975
Londen

Mijn Beste Dixit,
Als je kans ziet om Z.H. te ontmoeten, leg dan niets voor uit mijn voorafgaande brieven, die mag je verbranden! Het waren enkel stadia om voorbij mijn persoonlijke begrensde standpunt te komen. In plaats daarvan zou ik graag willen dat je het volgende doorgeeft:

"Uit de grond van mijn hart dank ik u voor uw prachtige boodschap die werd gegeven toen u zo druk bezet was. Voor de Allans en voor mezelf en vele anderen is een enkele zin van de Gerealiseerde Mens alle boeken, gedachten en woorden die andere mensen gebruiken, waard. Net zoals een enkel uur in zijn aanwezigheid, of dat nu op het subtiele of fysieke niveau is, meer waard is dan alle andere contacten. Aangezien u ons in oktober niet zult kunnen ontmoeten, moeten we een ander tijdstip aanvragen, maar in de tussentijd wensen we u en uw Traditie alle geluk en succes toe voor uw reis door heel India."

Als u tijd had om het volgende te vertalen en aan het aan hem te geven zou ik een antwoord buitengewoon waarderen – enkel 'ja' of 'nee':

In mijn pogingen om de Samashti en de Vyashti te ervaren, kwam ik de volgende uitspraak tegen:
"De student van Vedanta komt op een punt waar hij zich realiseert dat hij geïdentificeerd is geworden met de illusie van een persoonlijke schepper van het Universum. Hij beseft dat hij zichzelf een heeft gevoeld met de Opperste Heer, en deel heeft gehad aan een of ander klein deel van zijn alwetendheid en almacht. Dit is echter een gevaarlijke fase; want als hij naar Brahman (het 'Absolute'), het doel wil gaan, moet hij beseffen dat deze personificatie slechts een subtiele vorm van zelfmisleiding is. De student moet het overwinnen, er aan voorbij gaan, zodat het onpersoonlijke ideaal van Zuiver Zijn (Sat) Bewustzijn (Chit) en Gelukzaligheid (Ananda) bij hem mag aanbreken als de bovenpersoonlijke essentie van zijn feitelijke Zelf."

Dit lijkt overeen te komen met de leringen van Z.H. zoals hij ze aan mij heeft gegeven, maar ik zou graag zijn bevestiging ontvangen. Het lijkt dat veel van onze problemen komen door het scheppen van 'God' naar het eigen beeld vooral op emotionele momenten.
F.C.R.

Alle rechten voorbehouden.

2 mei 1975
Allahabad

Beste Dr. Roles,
Z.H. kwam terug van een van zijn reizen en ik kon hem ontmoeten met uw boodschap over uw bezoek. Hij zei dat hij zijn reis door heel India een beetje heeft uitgesteld vanwege het na-moesson seizoen, teneinde beter weer te hebben. In het herziene programma zullen de datums die hem schikken om u te ontvangen zijn van 21 september tot 5 oktober, d.w.z. voor hij weggaat. Hij ging gisteren naar Jyotirmath en zou begin juli hier terug zijn.
Al uw brieven aan mij zijn zo vol liefde en hebben betrekking op een onderwerp dat ons beiden dierbaar is. Daarom geven ze me altijd vreugde en ik wacht er op. Verder heb ik heel weinig correspondentie. U vroeg me of anderen van uw groep ook naar me schrijven. Ja, maar heel zelden. Misschien is dat vanwege de beslissing om eerst aan u raad te vragen. Mr. Rabeneck heeft mij bij een paar gelegenheden geschreven en zijn brieven hadden betrekking op de studie van Sanskriet en wat passages uit de Upanishads. Er is al lang geen brief gekomen van Mr. Howitt of Dr. Connell.
Ook heeft u gevraagd om de precieze bewoordingen van uw vraag over Samashti en Vyashti die Z.H. de laatste keer beantwoordde. Die zijn als volgt:

Brief gedateerd 13 februari 1975

"We zijn in het bijzonder vervuld van veel wat hij heeft gezegd over Meditatie als een reis van Vyasthi naar Samashti. Het lijkt nu dat men naar iets kan kijken vanuit een van twee aspecten – of als atomen die een groter geheel vormen (zoals bomen in een bos of de druppels water in een meer), of men kan kijken naar het hele geheel … en dat deze twee gezichtspunten vervat kunnen zijn het idee van Vyashti en Samashti."

Brief gedateerd 17 maart 1975

In mijn pogingen om de Samashti en de Vyashti te ervaren, kwam ik de volgende uitspraken tegen:
"De student van Vedanta komt op een punt waar hij zich realiseert dat hij geïdentificeerd is geworden met de illusie van een persoonlijke schepper van het Universum. Hij beseft dat hij zichzelf een heeft gevoeld met de Opperste Heer, en deel heeft gehad aan een of ander klein deel van zijn alwetendheid en almacht. Dit is echter een gevaarlijke fase; want als hij naar Brahman (het 'Absolute'), het doel wil gaan, moet hij beseffen dat deze personificatie slechts een subtiele vorm van zelfmisleiding is. De student moet het overwinnen, er aan voorbij gaan, zodat het onpersoonlijke ideaal van Zuiver Zijn (Sat) Bewustzijn (Chit) en Gelukzaligheid (Ananda) bij hem mag aanbreken als de bovenpersoonlijke essentie van zijn feitelijke Zelf."

U heeft me soms in uw brieven zeer interessante voorbeelden gegeven van de ervaringen van de mensen in Engeland in meditatie. Ik zou graag meer van zulke verhalen willen hebben. En ik hoop dat u niet ophoudt met schrijven terwijl Z.H. weg is. Ik sluit vertalingen in van twee recente toespraken van Z.H. in plaats van mijn gezichtspunten.
Moge deze gelukkige relatie tussen Z.H. en ons allen doorgaan.
Voor altijd de uwe,
Rlal Dixit.

Alle rechten voorbehouden.

4 juli 1975
Londen

Mijn beste Dixit,
We vertrekken op donderdag 18 september uit Londen en komen aan in Delhi op vrijdag de 19e om 5.25; dan vliegen we dezelfde dag van Delhi naar Varanasi waar we om 10.20 aankomen en waar Jaiswal ons zal ontmoeten. Dan nemen we de trein naar Allahabad waar we de volgende ochtend aankomen.
We zullen tot vrijdag 3 oktober in Allahabad blijven en Jaiswal zal ons onderkomen regelen.
Zou u als u Z.H. ziet, alstublieft willen benadrukken dat we zeker met wat vragen van de leiders van groepen uit andere landen zullen komen, maar voor onszelf om enkel onze eigen meditatie in zijn aanwezigheid te verbeteren en hem de zeer hartelijke dankbetuigingen willen aanbieden voor al zijn goedheid aan zoveel mensen via ons. De laatste tijd heb ik een aantal keren beseft dat ik enkel de goede impuls krijg, en enkel voortgang maak bij verdere stappen op de ladder, als ik zijn woorden lees en aan hem denk tezamen met de Param-Atman.
Uw toegenegen,
F.C.R.

12 september 1975
Londen

Mijn beste Dixit,
Ik heb net gesproken met de jonge Martin Robinson die het samen met zijn vrouw Christina is gelukt om een privé onderhoud van een kwartier met de Shankaracharya te hebben in de Ashram in Benares. De brief van aanbeveling die u schreef had Z.H. op tijd gekregen, dus hij wist van hen en hun komst. Ze vonden het een prachtige ervaring; misschien kan ik u iets vertellen van wat hij had te zeggen wanneer ik u ontmoet.
Mocht u Alopi Bagh bezoeken, dan is de boodschap die ik graag indien mogelijk overgebracht zou zien aan Z.H. zijn dat: “Ik heb zijn instructies gevolgd en heb zijn antwoorden aan Mr. & Mrs. Howitt nauwkeurig bestudeerd en heb nog wat vragen te stellen over wat hij tegen hen zei. Omdat Shri Jaiswal de Howitts of Maurice Pickering niet goedkeurt omdat zij de school van zijn meester MacLaren hebben verlaten, stel ik het noemen van hen uit tot nadat Jaiswal ons op zondag 28 september heeft verlaten. En ik hoop gelegenheid te hebben om ze via u als tolk voor te leggen.”
Voor altijd de Uwe,
F.C.R.

शान्ति

Alle rechten voorbehouden.